

TALIANSKA STOPA

X X X

ruz tu stét'

raz sva

X X X

náhoda existuje
mám to zo spoľahlivého
talianskeho zdroja
tak sa ma držíš
nech som blížšie
ako smrť

vo vyšetrovacom spise
tvojich dotykov
svojím áno
prekračujem tiene
tvojich nie

X X X

o pol štvrtej ráno
môže byť aj táto dobrá
ranná láska
ako poistka majetku
proti pádu drozda
na strechu

v tme však ešte nelietajú vtáci
narozdiel od prvých správ
o spomalenej doprave
na príjazdových cestách
domov
v komentároch dopravného
hlásenia

v predpovedi počasia
na najbližších
osemdesiat rokov
si Ťa odskáčem

X X X

bečia barance
pri splne dní
tvoj verný pes
ich obracia na povel

od meravých nôh
nech vrátia sa späť
myšlienky a pocity

a v košiari
vytvoria hmotu
z rebra času
nech zhluknú sa
výkriky

do splnených prianí
noha nech vykročí

je priskoro
na to aby si zameškal
to čo nikdy
nemalo byť

vo vetre

mačka na okne
plná bláh
a nacucaných kliešťov

kocúr je mojim pánom
a vonku je zima

pozerám sa na teba
cez ružové okuliare
plný myšlienok
a s prázdny bruchom

tvar myšlienok

už dvestopäťdesiatyšiasty raz
by som napísal o dotykoch
prstom
medzi tvoje lopatky
klin sa klinom vyráža

a opäť sa stratil
v твоjich krídlach
vo veľkom atlase vtákov
to však nepoznať

už by som aj zmenil tému
a nesedel kukučke
na vajciach

po malých kúskoch
si ma domov prinášaš
ako na palec
prsteň
navliekaš
a ja si sľubujem
že budem k tebe milý
milší
ako si chcela byť

xxx

čas sa rodí pomaly
a potom vtrhne do dverí
mizneš skôr
ako stihnem okno zatvoriť

zlomky veštenia

pošli sliny
a pozriem sa ti na ňu

život vygumoval všetko
skôr než si to stihol nakresliť

x x x

a ja mliekom píšem list
ak je v tebe ešte oheň
písmená prečítaš
a ak si už vychladla
prázdnu kroniku
mi vyčítaš

xxx

vymývam zo šálky
po tvojej káve
zbytok nerozpusteného cukru
ktorý rýchlo mizne
v odtoku
aby som si mohol
do nej zaliať
svoju čiernu horkú kávu
ako ďalšiu rôznu interpretáciu
skladby slov

ohryzok

naplujem ti
do ksychtu
môj zlomený zub

moje wooduu tečie
pomaly ako zmrazená pálenka
bodnem ťa priamo do srdca
hrdzavým kľúčom

pretlačím dnu
jeho tupý koniec
nech sa už konečne
niečo otvorí

dost' bolo romantiky
dievčeniec
aj poézie

proti smeru hodinových ručičiek

zvuk je ako batola
na päty mi tiahne chlad

ako vieš ma nájsť
aj v tých najmenších záhyboch
mlčania

napijem sa tvojej kvy
a ty ma vytočíš spod kože

x x x

po chodníku
vedľa predajcu zmrzliny
kráča muž
s postrekovačom na chrbte
keď dačo nájde
zacieli
a vypustí dych
zo zatvorenej plastovej nádoby
ktorú nosí
cez trysku
valí sa smrť
kupovaná na litre
aby si mohla kráčať
po pekných
čistých chodníkoch
dáke tie kvapky
stekajú
po sladkých kornútkoch
spolu s topiacim sa časom
ktorý mám
ešte pre teba
sladké slová
stekajúce po brade
si jemne prvá
v druhom rade
nevystojíš
nevyčkáš